

Poslovni broj: St-1487/17

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
ZAGREB

U Zagrebu, 28. svibnja 2025. godine

Stečajni vjerovnik: **SAMSUNG ELECTRONICS AUSTRIA GmbH**, Austrija, Beč, Praterstrasse 31/14 Obergeschoss, OIB: 71762969400, koje zastupaju odvjetnici iz Gugić, Kovačić & Krivić - odvjetničko društvo d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Green Gold – R2, Radnička cesta 52

Stečajni dužnik: **MARIJAN NEKRETNINE d.o.o. u stečaju**, Sesvete (Grad Zagreb), Zagrebačka 36, OIB: 05597612616

Podnositelj prijedloga: **Marijan Šarić** iz Sesveta, Ulica Rudolfa Ivankovića 22, OIB: 55988219690

OČITOVANJE STEČAJNOG VJEROVNIKA
NA PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

Punomoć u spisu
Putem e-komunikacije

I. Rješenjem Trgovačkog suda od 23. prosinca 2024. godine, posl.br. gornji (dalje u tekstu: Prvostupanjsko rješenje) (i) utvrđeno je da je *prestalo založno pravo* upisano u korist Podnositelja prijedloga pod brojem Z-179/14 na nekretnini u vlasništvu Stečajnog dužnika upisanoj u zemljišne knjige Općinskog suda u Sesvetama, zemljišnoknjižni odjel Sesvete, i to zk.ul.br. 8007, k.o. Sesvete Novo (ranije zk.ul.br. 575/A k.o. Sesvete) temeljem Ugovora o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od 16. siječnja 2014. godine radi osiguranja tražbine u iznosu od 4.000.000,00 EUR plativo u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja s kamatom od 6% godišnje, (ii) te je naloženo brisanje predmetne hipoteke.

Nakon što je rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 22. siječnja 2025. godine, posl.br. PŽ-200/25 (dalje u tekstu: Drugostupanjsko rješenje) odbijena žalba Podnositelja prijedloga izjavljena protiv Prvostupanjskog rješenja kao neosnovana, zemljišnoknjižni odjel Općinskog suda u Sesvetama je rješenjem od 11. veljače 2025. godine, posl.br. Z-1836/25, brisao predmetnu hipoteku.

Uslijed brisanja predmetne hipoteke Podnositelj prijedloga se više ne može smatrati razlučnim vjerovnikom u ovom stečajnom postupku jer nema pravo odvojenog namirenja na imovini Stečajnog dužnika, a ne može se smatrati ni stečajnim vjerovnikom jer je za sve prijavljene tražbine pravomoćno utvrđeno da ne postoje.

Stečajni vjerovnik primio je prijedlog za dopuštenje revizije izjavljen protiv Drugostupanjskog rješenja, pa se u odnosu na iznesene navode očituje kako slijedi.

a) Prijedlog za dopuštenje revizije temelji se na apsolutno i očito neosnovanoj tvrdnji da *tražbina osigurana hipotekom na Nekretnini nije ista ona tražbina za koju je pravomoćnim presudama utvrđeno da ne postoji.*

Podnositelj prijedloga je 4. studenog 2017. godine prijavio tražbine prema Stečajnom dužniku i obavijestio stečajnog upravitelja o svom razlučnom pravu.

Podnositelj prijedloga je tako u točki I. Obrasca 18 prijavio tražbine po 12 različitih osnova, s time da je naveo da za tražbine u iznosu od 16.126.362,27 kn (prijavljene po 5 osnova) raspolaže s ovršnom ispravom, a da za tražbine u iznosu od 40.641.694,69 kn (prijavljene po 7 osnova) ne raspolaže s ovršnom ispravom, dok je u točki II. Obrasca 18 obavijestio stečajnog upravitelja o razlučnom pravu na nekretninama Stečajnog dužnika.

Osnove po kojima su prijavljene tražbine	Iznos prijavljene tražbine	Ovršna isprava	Obavijest o razlučnom pravu
Ugovor o pozajmici od 03.06.2014.	184.645,47 kn	NE	NE
Ugovor o pozajmici od 28.12.2014.	1.205.780,27 kn	NE	NE
Ugovor o pozajmici od 29.12.2014.	1.205.670,68 kn	NE	NE
Ugovor o pozajmici od 29.12.2014.	602.835,34 kn	NE	NE
Ugovor o pozajmici od 31.12.2014.	602.725,75 kn	NE	NE
Ugovor o pozajmici od 25.02.2016.	2.663,84 kn	NE	NE
Ugovor o zasnivanju založnog prava OV-360/14	36.837.373,34 kn	NE	DA
Ugovor o zasnivanju založnog prava OV-3678/14	2.810.809,40 kn	DA	DA
Ugovor o zasnivanju založnog prava OV-3680/14	2.761.232,94 kn	DA	DA
Rješenje o ovrši Općinskog građanskog suda u Zagrebu Ovr-3108/16	1.389.122,63 kn	DA	DA
Ugovor o zasnivanju založnog prava OV-4478/14	2.701.185,14 kn	DA	DA
Ugovor o ulaganju u nekretninu od 03.06.2013.	6.464.012,16 kn	DA	NE
UKUPNO:	56.768.056,96 kn		

Dokaz: prijava tražbine Podnositelja prijedloga i obavijest o razlučnom pravu

Na ispitnom ročištu održanom 5. rujna 2018. godine ispitane su sve prijavljene tražbine Podnositelja prijedloga, pa tako i tražbina u iznosu od 36.837.373,34 kn (točka I. prijave tražbina) prijavljena temeljem Ugovora o zasnivanju založnog prava (hipoteke) sklopljenog 16. siječnja 2014. godine između Podnositelja prijedloga i Stečajnog dužnika ovjerenog kod javnog bilježnika Ignaca Vugera iz Sesveta, Karlovačka ulica 2, pod poslovnim brojem OV-360/14, kojim se osigurava tražbina Podnositelja prijedloga prema Stečajnom dužniku u iznosu od 4.000.000,00 EUR u

protuvrijednosti u kunama po srednjem tečaju HNB na dan dospijeća, s kamatom od 6% (dalje u tekstu: **Tražbina iz Ugovora OV-360/14**).

Dokaz: zapisnik s ispitnog ročišta i tablica ispitanih tražbina

Upravo je Podnositelj prijedloga u t. I. Obrasca 18 temeljem kojeg je *prijavio tražbine* izričito naveo da Tražbina iz Ugovora OV-360/14 iznosi 36.837.373,34 kn, što predstavlja zbroj glavnice od 4.000.000,00 EUR (odnosno 29.638.172,00 kn kako je sam preračunao prema srednjem tečaju HNB-a na dan 06.09.2017. godine, 1 EUR= 7.409544 kn) i kamata u visini od 7.199.201,34 kn (kamata od 7.199.201,34 kn + glavnica od 29.638.172,00 kn = 36.837.373,34 kn).

Nadalje, u t. II. Obrasca 18 kojim je stečajnog upravitelja obavijestio o razlučnom pravu, Podnositelj prijedloga naveo je da temeljem predmetnog Ugovora o zasnivanju založnog prava (hipoteke) sklopljenog 16. siječnja 2014. godine između Podnositelja prijedloga i Stečajnog dužnika ovjerenog kod javnog bilježnika Ignaca Vugera iz Sesveta, Karlovačka ulica 2, pod poslovnim brojem OV-360/14, kojim se osigurava Tražbina iz Ugovora OV-360/14 Podnositelja prijedloga prema Stečajnom dužniku u iznosu od 4.000.000,00 EUR u protuvrijednosti u kunama po srednjem tečaju HNB na dan dospijeća, s kamatom od 6%, ima upisanu hipoteku na Nekretnini te da tražbina iz predmetnog Ugovora OV-360/14 iznosi 36.837.373,34 kn, a što predstavlja zbroj glavnice od 4.000.000,00 EUR (odnosno 29.638.172,00 kn preračunato prema srednjem tečaju HNB-a na dan 06.09.2017. godine, 1 EUR= 7.409544 kn) i kamata u visini od 7.199.201,34 kn (7.199.201,34 kn + 29.638.172,00 kn = 36.837.373,34 kn).

U obavijesti o razlučnom pravu Podnositelj prijedloga istaknuo je i sljedeće:

„Opreza radi vjerovnik je prijavio cijelu ovu tražbinu u iznosu od ukupno 36.837.373,34 kn kao stečajni vjerovnik jer je u ovom trenutku nemoguće procijeniti koliko će se vjerovnik moći namiriti kao razlučni vjerovnik, s obzirom na stanje tržišta nekretnina odnosno namjenu nekretnine koja je predmet založnog prava i terete upisane na predmetnoj nekretnini...”

Dakle, da je tražbina u iznosu od 36.837.373,34 kn prijavljena temeljem Ugovora OV-360/14 upravo ista ona tražbina osigurana hipotekom koja je temeljem tog Ugovora OV-360/14 upisana pod brojem Z-179/14 na Nekretnini, jasno je vidljivo iz zemljišnoknjižnog izvotka i Obrasca 18. kojim je Podnositelj prijedloga prijavio tražbine i obavijestio stečajnog upravitelja o svom razlučnom pravu, slijedom čega je nesporno da je u pogledu predmetne tražbine Podnositelj prijedloga imao status i stečajnog i razlučnog vjerovnika.

Potpuno je neshvatljivo ustrajanje Podnositelja prijedloga na tvrdnji da ne postoji identitet između potraživanja o čijem su postojanju vođene parnice i potraživanja osiguranog hipotekom na Nekretnini, kad je iz navoda samog Podnositelja prijedloga u prijavi tražbine i obavijesti o razlučnom pravu, isprava priloženih uz premetnu prijavu i obavijest te zemljišnoknjižnog izvotka, evidentno da se radi o jednoj tražbini u iznosu od ukupno 36.837.373,34 kn (odnosno zbroj glavnice od 4.000.000,00 EUR, što preračunato u kune prema srednjem tečaju HNB-a na dan 06.09.2017. godine iznosi 29.638.172,00 kn i kamata u visini od 7.199.201,34 kn) koja je prijavljena temeljem Ugovora OV-360/14 i koja je osigurana hipotekom na Nekretnini.

Slijedom navedenog, evidentno je da se u ovom slučaju nikako ne radi o „ekstenzivnom i samovoljnom tumačenju stečajnog suda“ da poistovjeti iznos potraživanja od 36.837.373,34 kn i 4.000.000,00 EUR, već o pravomoćno i nesporno utvrđenoj činjenici da ne postoji tražbina u iznosu od 36.837.373,34 kn koja je osigurana hipotekom na Nekretnini za iznos (glavnice) od 4.000.000,00 EUR.

b) Prijedlog za dopuštenje revizije temelji se na neosnovanoj tvrdnji da nije pravomoćno utvrđeno da ne postoji tražbina iz Ugovora OV-360/14.

Stečajni vjerovnik osporio je tražbinu Podnositelja prijedloga u cijelosti (odnosno za cjelokupan prijavljeni iznos od 56.768.056,96 kn).

Stečajni upravitelj osporio je u cijelosti tražbinu Podnositelja prijedloga prijavljenu temeljem ovršnih isprava (u iznosu od ukupno 16.126.362,27 kn), a tražbine za koje Podnositelj prijedloga nije imao ovršnu ispravu (u ukupnom iznosu

od 40.641.694,69 kn) djelomično je priznao za iznos od 2.347.758,42 kn budući da je taj iznos bio evidentiran u poslovnim knjigama stečajnog dužnika.

Kako su osporene sve tražbine koje je prijavio Podnositelj prijedloga (pa tako i svih 7 tražbina za koje *nije* imao ovršnu ispravu, u ukupnom u iznosu od 40.641.694,69 kn), Podnositelj prijedloga i stečajni upravitelj upućeni su na pokretanje parnica radi utvrđenja osnovanosti potraživanja.

- (i) Stečajni upravitelj upućen je na pokretanje parnice radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbina Podnositelja prijedloga prijavljenih temeljem ovršne isprave u iznosu od ukupno 16.126.362,27 kn. Stečajni upravitelj pokrenuo je parnicu u kojoj je pravomoćno utvrđeno da je osporavanje bilo osnovano.

Dokaz: presuda TSZG od 04.02.2019. godine, posl.br. P-2579/18
rješenje VTSRH od 24.09.2020. godine, posl.br. Pž-3859/20

- (ii) Podnositelj prijedloga upućen je na pokretanje parnice radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 2.347.758,42 kn (iznos koji je priznao stečajni upravitelj, a osporio Stečajni vjerovnik), s time da je određeno da će Stečajni vjerovnik kao osporavatelj u toj parnici nastupati u ime i za račun stečajnog dužnika. **Podnositelj prijedloga pokrenuo je parnicu u kojoj je pravomoćno odbijen njegov tužbeni zahtjev, čime je pravomoćno osporen dio tražbine Podnositelj prijedloga prijavljene bez ovršne isprave.**

Dokaz: presuda TSZG od 25.10.2021. godine, posl.br. P-2546/18
presuda i rješenje VTSRH od 01.06.2022. godine, posl.br. Pž-6102/21

- (iii) Podnositelj prijedloga upućen je na pokretanje parnice radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 38.293.936,27 kn. **Podnositelj prijedloga pokrenuo je parnicu u kojoj je pravomoćno odbijen njegov tužbeni zahtjev, a čime je pravomoćno osporen i preostali dio tražbine Podnositelj prijedloga prijavljene bez ovršne isprave.**

Dokaz: tužba Podnositelja prijedloga
presuda TSZG od 05. lipnja 2023. godine, posl.br. P-162/21
presuda i rješenje VTS-a od 09. siječnja 2024. godine, posl.br. Pž-2598/23

Dakle, kroz dvije parnice koje je pokrenuo Podnositelj prijedloga (P-2546/18 i P-162/21) pravomoćno je utvrđeno da je osnovano osporavanje **svih** tražbina koje je Podnositelj prijedloga prijavio bez ovršne isprave (2.347.758,42 kn + 38.293.936,27 kn = 40.641.694,69 kn), **pa tako i da je osnovano osporavanje tražbine u iznosu od 36.837.373,34 kn prijavljene temeljem Ugovora OV-360/14, odnosno, pravomoćno je utvrđeno da ne postoji tražbina u iznosu od 36.837.373,34 kn prijavljena temeljem Ugovora OV-360/14 koja je bila osigurana hipotekom na Nekretnini za iznos (glavnice) od 4.000.000,00 EUR.**

Dokaz: rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama
presuda TSZG od 5. lipnja 2023. godine, posl.br. P-162/21
presuda i rješenje VTS-a od 9. siječnja 2024. godine, posl.br. Pž-2598/23
presuda TSZG od 25. listopada 2021. godine, posl.br. P-2546/18
presuda i rješenje VTS-a od 1. lipnja 2022. godine, posl.br. Pž-6102/21

II. Člankom 385.a Zakona o parničnom postupku propisano je da će Vrhovni sud Republike Hrvatske (dalje: VSRH) dopustiti reviziju ako se u povodu nje može očekivati odluka o pravnom pitanju koje su nižestupanjski sudovi u tom sporu razmatrali, a koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi, osobito

- ako je riječ o pravnom pitanju o kojem odluka drugostupanjskog suda odstupa od prakse VSRH ili
- ako je riječ o pravnom pitanju o kojem nema prakse VSRH, pogotovo ako praksa viših sudova nije jedinstvena ili
- ako je riječ o pravnom pitanju o kojem praksa VSRH nije jedinstvena ili
- ako je o tom pitanju VSRH već zauzeo shvaćanje i presuda se drugostupanjskog suda temelji na tom shvaćanju, ali bi osobito uvažavajući razloge iznesene tijekom prethodnog prvostupanjskog i žalbenog

postupka, zbog promjene u pravnom sustavu uvjetovane novim zakonodavstvom ili međunarodnim sporazumima te odlukom Ustavnog suda RH, Europskog suda za ljudska prava ili Suda Europske unije trebalo preispitati sudsku praksu.

VSRH dopustiti će reviziju i ako stranka učini vjerojatnim da joj je u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka ili pogrešne primjene materijalnog prava povrijeđeno kakvo temeljeno ljudsko pravo zajamčeno Ustavom RH i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i da se stranka na te povrede, ako je to bilo moguće, već pozivala u nižestupanjskom postupku.

Stečajni vjerovnik smatra da u konkretnom slučaju nisu ispunjene pretpostavke za intervenciju revizijskog suda, pa se predlaže prijedlog odbaciti, podredno odbiti.

Prvenstveno se ističe da se prijedlog za dopuštenje revizije temelji na pogrešnim pretpostavkama o tome koje činjenice su utvrđene, temeljem čega su utvrđene, te koja su pitanja razmatrana tijekom postupka.

Naime, u konkretnom slučaju pravomoćno je utvrđeno da je osnovano osporavanje tražbine osigurane hipotekom na Nekretnini, odnosno da ne postoji tražbina koju je Podnositelj prijedloga prijavio prema stečajnom dužniku.

Slijedom takvog utvrđenja, imajući u vidu odredbu čl. 346. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima kojom je propisano da založno pravo prestaje kad prestane cijela njime osigurana tražbina i sve sporedne tražbine kamata i troškova, ako nije što drugo zakonom određeno, te odredbu čl. 271. stavak 1. Stečajnog zakona kojom je propisano da pravomoćna presuda kojom se utvrđuje tražbina i njezin isplati red ili kojom se utvrđuje da tražbina ne postoji, djeluje prema stečajnom dužniku i svim stečajnim vjerovnicima, prvostupanjski sud donio je zakonito i logično rješenje da se izbriše predmetna hipoteka nakon što je utvrdio da tražbina osigurana hipotekom ne postoji.

Svako drugačije postupanje, a osobito ono koje sugerira Podnositelj prijedloga - da bi se pored pravomoćnih presuda kojima se utvrđuje da ne postoji tražbina prijavljena temeljem Ugovora OV-360/14 trebali voditi posebni postupci u kojima bi se ponovo utvrđivalo postoji li tražbina iz Ugovora OV-360/14 koja osigurana hipotekom na Nekretnini upisanom temeljem Ugovora OV-360/14 ili da se podiže posebna deklaratorna tužba radi utvrđenja da je tražbina prijavljena temeljem Ugovora OV-360/14 ista ona tražbina koja je osigurana hipotekom osnovanom temeljem Ugovora OV-360/14 i za koju je sam Podnositelj prijedloga naveo da ju prijavljuje i kao stečajni i kao razlučni vjerovnik, bilo bi protivno temeljnim pravnim načelima osobito načelu ne bis in idem i načelu ekonomičnosti, te u suprotnosti s odredbama Stečajnog zakona, Zakona o parničnom postupku, Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima i odredbama Ovršnog zakona.

Osobito je neutemeljeno tumačenje koje sugerira Podnositelj prijedloga da je pobijano rješenje nezakonito jer ne egzistira pravomoćna odluka kojom se pobija ugovor temeljem kojeg je upisano razlučno pravo.

Naime, činjenica da su protekli rokovi za pobijanje pravnog posla temeljem kojeg je upisana hipoteka na Nekretnini te da nije vođena parnica radi pobijanja takvog pravnog posla, nema apsolutno nikakvo značenje na brisanje hipoteke slijedom pravomoćnog utvrđenja da je prestala njome osigurana tražbina, niti je takva okolnost na bilo koji način relevantna u kontekstu prava na namirenje iz hipoteke, budući da samo postojanje upisane hipoteke (pa čak i uz eventualnu valjanost takvog upisa) ne daje vjerovniku bezuvjetno pravo na namirenje, već pravo na namirenje postoji samo u slučaju kada postoji tražbina osigurana hipotekom.

Suprotno njegovim tvrdnjama, Podnositelju prijedloga nije povrijeđeno niti jedno Ustavom, zakonom ili Konvencijom zajamčeno pravo. Podnositelj prijedloga imao je mogućnost u pokrenutim parnicama dokazati da tražbine koje je prijavio postoje, međutim, kako u tim parnicama očekivano nije uspio, pravomoćno je utvrđeno da ne postoje tražbine koje je prijavio Podnositelj prijedloga, odnosno da je osporavanje svih tražbina koje je on prijavio bilo osnovano.

III. Podnositelj prijedloga predlaže dopustiti reviziju u pogledu 5 pravnih pitanja za koja općenito navodi da odluka drugostupanjskog suda odstupa od prakse Ustavnog suda i prakse VSHR, zbog čega bi ta pitanja bila važna za odluku u sporu i osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni odnosno za razvoj prava u sudskoj praksi.

Međutim, Podnositelj prijedloga nije dostavio niti jednu odluku, bilo drugostupanjskog suda, VSRH ili Ustavnog suda, u kojoj bi bio zauzet stav drugačiji od onog u pobijanoj odluci.

Sve odluke VSRH, VTS-a i Ustavnog suda RH na koje se poziva Podnositelj prijedloga i u odnosu na koje tvrdi da je u njima zauzet pravni stav različit od onog zauzetog u pobijanoj odluci, bave se pitanjem „je li razlučno pravo predmet ispitivanja u stečajnom postupku“, a koje pitanje nije relevantno za odluku u ovoj pravnoj stvari niti se o njemu raspravljalo, a niti je u ovom predmetu bilo sporno je li razlučno pravo predmet ispitivanja u stečajnom postupku.

Kako je detaljno obrazloženo u t. I. očitovanja, Podnositelj prijedloga prijavio je tražbinu temeljem Ugovora OV-360/14, ta prijavljena tražbina je ispitana, utvrđena i osporena, a s obzirom da je u odnosu na nju Podnositelj prijedloga poslao i obavijest o razlučnom pravu, Podnositelj prijedloga imao je u pogledu predmetne tražbine status i stečajnog i razlučnog vjerovnika.

U konkretnom slučaju razlučno pravo Podnositelja prijedloga nije bilo predmet ispitivanja, pa odluke na koje se poziva Predlagatelj osiguranja, a koje se bave razmatranjem pitanja ispitivanja razlučnog prava, nemaju istovrsnu činjeničnu ni pravnu situaciju kao u ovom predmetu, slijedom čega postavljena pitanja nisu bitna u smislu odredaba čl. 385., st. 1., t. 1. ZPP-a.

Dakle, pitanja koja postavlja Podnositelj zahtjeva nisu bitna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni niti za razvoj prava u sudskoj praksi jer odluka drugostupanjskog suda ne odstupa od prakse VSRH, jer ne postoji različita praksa viših sudova koja bi zahtijevala usuglašavanje, jer ne postoji različita praksa VSRH koji bi zahtijevala usuglašavanje te jer se ne radi o pitanjima o kojima bi trebalo preispitati ranije zauzet stav zbog promjena u pravnom sustavu.

IV. Podnositelj prijedloga paušalno navodi da mu je uslijed pogrešne primjene materijalnog prava u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku, u smislu čl. 385.a, st. 2. ZPP-a povrijeđeno temeljno ljudsko pravo na obrazloženu odluku, pravo vlasništva, pravo na jednakost te pravo na pravično i pošteno suđenje, međutim uopće ne navodi u čemu bi se sastojala povreda navedenih prava, niti obrazlaže zašto smatra da su odredbe Stečajnog zakona, Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima i Zakona o obveznim odnosima pogrešno primijenjene.

Stečajni vjerovnik napominje da članak 6., st. 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i članak 29. Ustava Republike Hrvatske sadrže samo procesna jamstva koja ne mogu biti povrijeđena pogrešnom primjenom materijalnog prava osim u slučaju kada je pobijana odluka arbitrarna i očito nerazumna, što zasigurno nije u konkretnom slučaju.

Prvostupanjska i drugostupanjska odluka sadrže logično, jasno i razumljivo obrazloženje, Podnositelj prijedloga obaviješten je o svim odlukama i prijedlozima na način propisan odredbama Stečajnog zakona te mu je na zakonom predviđen način, odnosno kroz parnice na koje je upućen rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama, omogućeno dokazivanje da njegova tražbina osigurana hipotekom postoji.

Dakle, prigovori Podnositelja prijedloga svode se na njegovo nezadovoljstvo odlukom suda, a ne na ukazivanje na bilo kakvu povredu Ustavom ili Konvencijom zajamčenog prava, niti iz iznesenih navoda proizlazi da je potrebna intervencija revizijskog suda kako bi se uskladila sudska praksa.

V. Slijedom svega navedenog, predlaže se Vrhovnom sudu Republike Hrvatske da prijedlog za dopuštenje revizije odbaci, a podredno odbije, a da Podnositelju prijedloga naloži da u roku od 15 dana Stečajnom vjerovniku naknadi troškove ulaganja ovog očitovanja.

SAMSUNG ELECTRONICS AUSTRIA GmbH,
po punomoćniku:

Trošak:	
Sastav podneska (Tbr. 10.5.)	20.000,00 EUR
PDV 25%	5.000,00 EUR
Ukupno:	25.000,00 EUR

